

Határozatok Tára

C-65/16. sz. ügy

**Istanbul Lojistik Ltd
kontra
Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság**

(a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [Magyarország]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulást létrehozó megállapodás – 9. cikk – Az EK–Törökország Társulási Tanács 1/95 határozata – 4., 5. és 7. cikk – Vámunió – Közúti szállítás – Gépjárműadó – Törökországban nyilvántartásba vett, Magyarországon tranzit jelleggel áthaladó tehergépjárművek adóztatása”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (második tanács), 2017. október 19.

- Nemzetközi megállapodások – Az EGK–Törökország társulási megállapodás – Vámunió – Az EK–Törökország Társulási Tanács 1/95 határozatának rendelkezései és az EUM-Szerződés szabályai közötti azonosság – A Bíróság e tárgyban hozott ítéleteinek megfelelő értelmezés*
(EUMSZ 30. cikk; az EK–Törökország társulási tanács 1/95 határozata, 4. és 66. cikk)
- Nemzetközi megállapodások – Az EGK–Törökország társulási megállapodás – Vámunió – Az EK–Törökország Társulási Tanács 1/95 határozatának rendelkezései és az EUM-Szerződés szabályai közötti azonosság – Törökországban nyilvántartásba vett, magyar területen tranzit jelleggel áthaladó tehergépjárművekre kivetett gépjárműadó – Azonos hatású díjak – Megengedhetetlenség*
(EUMSZ 30. cikk; az EK–Törökország társulási tanács 1/95 határozata, 4. és 66. cikk)

1. Lásd a határozat szövegét.

(lásd 37., 38., 44. pont)

2. Az EK–Törökország Társulási Tanács vámunió záró szakaszának bevezetéséről szóló, 1995. december 22-i 1/95 határozatának 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló gépjárműadó, amelyet a Törökországban nyilvántartásba vett, Magyarország területén áthaladó tehergépjárművek üzembentartóinak kell megfizetniük, az e cikk értelmében vett vámmal azonos hatású díjnak minősül.

Ebből következően emlékeztetni kell arra, hogy vámmal azonos hatású díjnak minősül minden olyan pénzügyi teher, legyen az bármilyen csekély összegű, amelyet egyoldalúan vetnek ki – bármi legyen is az elnevezése és alkalmazásának módja –, valamint amely a határ átlépésének tényéből eredően sújtja az árukat, amennyiben az nem minősül a szó szoros értelmében vett vámnak az EUMSZ 28. és az EUMSZ 30. cikk értelmében (2007. január 18-i Brzeziński ítélet, C-313/05, EU:C:2007:33, 22. pont,

valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. október 2-i Orgacom ítélet, C-254/13, EU:C:2014:2251, 23. pont). A vámokkal azonos hatású díjak tilalmát az e díjakkal az áruk szabad mozgása előtt képzett akadályok indokolják, amennyiben azok mesterségesen növelik az importált vagy exportált áruk árát a belföldi árukéhoz képest (1991. március 21-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-209/89, EU:C:1991:139, 7. pont).

Ezenkívül a vámokkal azonos hatású díjak tilosak függetlenül bevezetésük céljától csakúgy, mint az azokból származó bevételek rendeltetésétől (2007. június 21-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-173/05, EU:C:2007:362, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Másrészt a vámunió szükségszerűen azt jelenti, hogy biztosítani kell az áruk tagállamok közötti szabad mozgását. E szabadság nem lenne teljes, ha a tagállamok lehetőséggel bírnának arra, hogy a tranzitáruk mozgását bármilyen módon korlátozzák vagy akadályozzák. Ezért a vámunió következményeként, valamint a tagállamok kölcsönös érdekében el kell ismerni, hogy fennáll a Közösségen belüli árutovábbítás szabadságának általános elve (2007. június 21-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-173/05, EU:C:2007:362, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A tagállamok sértenék ezen elvet, ha a területükön továbbított árukra tranzitvámokat vagy bármely más jellegű terheket vetnének ki ezen árutovábbítás tekintetében (1983. március 16-i SIOT-ítélet, 266/81, EU:C:1983:77, 19. pont).

Szintén meg kell jegyezni, hogy a Bíróság már megállapította, hogy az olyan adó, amelynek vonatkozásában az adóztatandó tényállást az áru fuvarozás képezi, és amelyet nem magára a termékre, hanem a termékkel kapcsolatos szükségszerű tevékenységekre vetnek ki, az EUMSZ 30. cikk hatálya alá tartozhat (2008. július 17-i Essent Netwerk Noord és társai ítélet, C-206/06, EU:C:2008:413, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az ilyen adó ugyanis a termékeket terheli, még ha azt ezen termékek fuvarozása vagy az úthasználat kapcsán vetik is ki, és azt első lépésben a tehergépjármű üzemeltetője fizeti meg (lásd ebben az értelemben: 1997. július 17-i Haahr Petroleum ítélet, C-90/94, EU:C:1997:368, 38. pont).

Következésképpen a jelen ítélet 40–43. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell állapítani, hogy jóllehet a gépjárműadót nem magukra a termékekre vetik ki, az a magyar határ átlépésekor a valamely harmadik országban, többek között Törökországban nyilvántartásba vett tehergépjárművekkel fuvarozott árukat, nem pedig – ahogyan azt a magyar és az olasz kormány állítja – a fuvarozási szolgáltatást terheli.

(lásd 39., 40., 42., 43., 46., 49. pont és a rendelkező rész)